

MŪSU LIETUVA

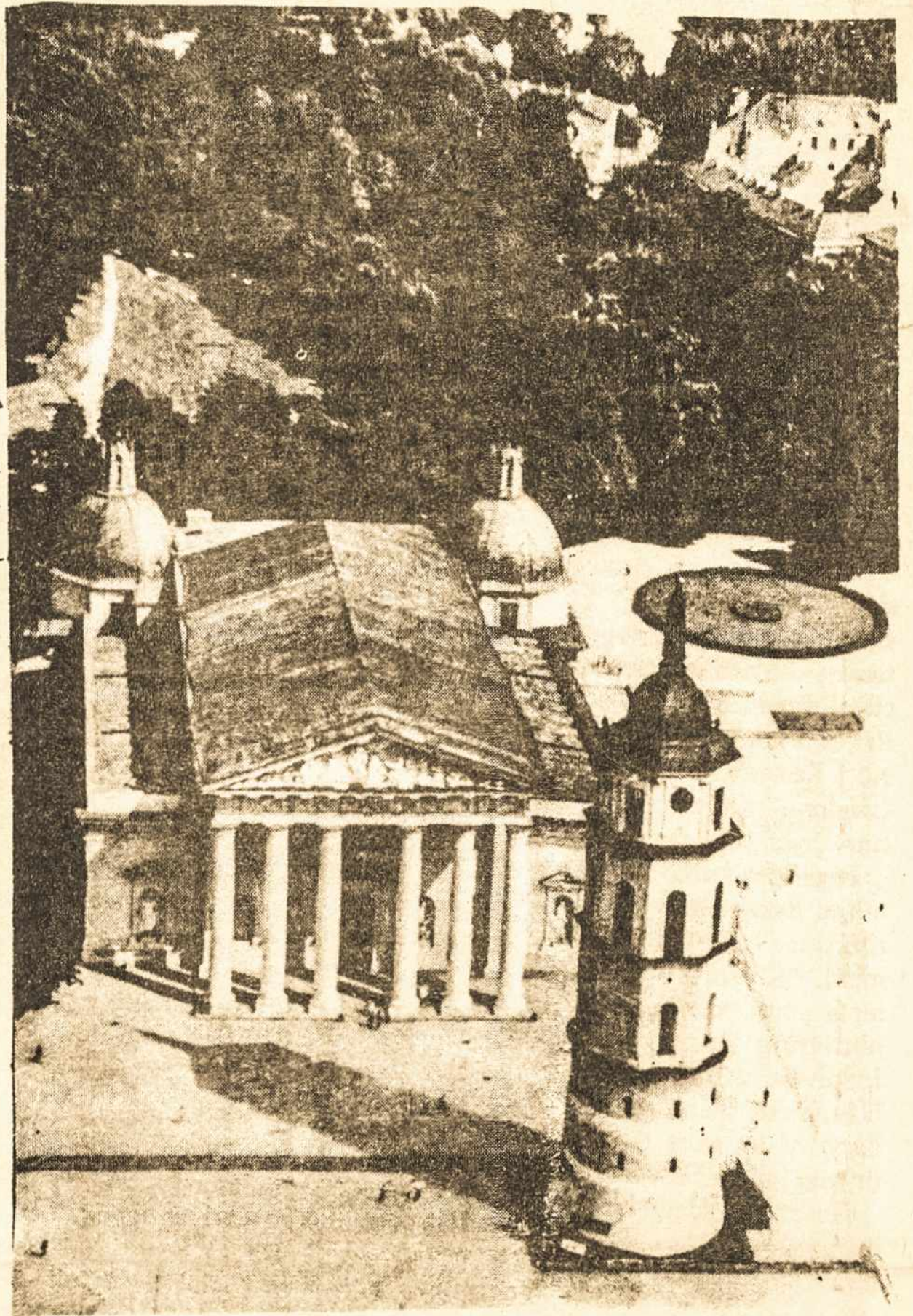
NR. 7 (1592) — SEMANÁRIO — 1979 M. VASARIS · FEVEREIRO 22 D. · 5,00 kr.
Rua Juatindiba, 20 (28) Caixa Postal 4421 · 01000 São Paulo, SP. Tel. 273-0338

Lietuvis lietuviui...

Sakoma "homo homini lupus" — žmogus žmogui vilkas. Tai senas posakis, kilęs iš gyvenimo patirties ir išreikšiąs žiaurumo aspektą, kuris, nežiūrint krikščioniškosios meilės atėjimo ir dviejų tūkstantmečių mokymo, neišnyko iš žmonijos gyvenimo. Jis ne tik neišnyko, bet ir daug kur sustiprėjo. Jeigu išliko net krikščioniškosios kultūros kraštuose, tai ateistinio siaubo šalyse tapo vyraujančios sistemos dalimi. II D. karo metu nacionalsocializmas, išaukęs krikščioniškosios kultūros orbitoje, bet kilęs iš anti-krikščioniškų versmių, plačiu mastu parodė, kad ir labai civilizuotas žmogus gali būti nemažiau žiaurus už laukinį. Visas pasaulis pamatė, kad tikrai žmogus žmogui gali būti vilkas. Tie, kurie tuo dar abejojo, įsitikino pažvelgę iš arčiau į komunistinę sistemą, kurioje masinis žmonių naikinimas, ypač Stalino laikais, buvo tikras plėšrių vilkų siautimas. Tai sistema, kuri naikino ne tik priešus, bet ir savo apaštalus. Didesnis žiaurumas žmogui vargu ar begalimas. Ir visa tai dėlto, kad žiaurumo sistemos gimė neapykantos versmėje. Nacionalsocializmas kilo kaip agresyvi reakcija prieš Vokietijos nugalėtojus, o komunizmas — kaip siaubi reakcija prieš carizmą, kapitalizmą, buržuazinius sluoksnius.

LIETUVIUI teko nelemtis išgyventi abiejų žiaurumo sistemų siautėjimą savame krašte ir kitur. Nacionalsocializmas Lietuvai buvo bent tuo lengvesnis, kad neilgai siautėjo ir mažiau jos žmonių sunaikino. Komunizmas, atriedėjęs ant sovietinių tankų, pareikalavo daug gausenių aukų ir karo fronte, ir sibirinėse stovyklose, ir pačioje Lietuvoje. Jis, deja, tebesiaučia Lietuvoje ir šiandieną. Gimęs iš agresyvios neapykantos, jis nuodija visą lietuvių ir kitų tautų gyvenimą. Tada, kai krikščionybė, gimusi iš dieviškos meilės versmių, skelbia artimo meilę, kovoja už pagrindines žmogaus teises, — komunizmas skleidžia neapykantą žmogui. Tai ryškiai matome dabartiniame Lietuvos gyvenime. Ten yra išplėsta policinė sekimo sistema, kuri kiekvieną lietuvių daro vilku. Angažuotas informatorius seka savo tautietį, kad jį įskųstų, kad jam pakenktų. Lietuvis mokytojas seka tokius pat lietuvius mokinius, kad nelankytų pamaldų, neskaitytų religinių knygų. Įstaigos viršininkas seka savo valdinius, kad būtų ištikimi komunistinei partijos linijai, ir pranešinėja Saugumui įtariamuosius. Pasamdytas tautietis seka kunigo veiklą ir pranešinėja valdantiesiems. Žodžiu, vienas seka kitą, sėdami įtarinėjimus, gilindami neapykantą. Ir taip mūsų tautiečiai Lietuvoje tapo aukomis nelemtos sistemos, kurioje neišvengiamai žmogus žmogui yra vilkas.

KAIP yra išėivijoje? Ar ir čia lietuvis lietuviui vilkas? Čia taip pat netrūksta vilkų, kaip matyti iš viešų apsiskaldymų laikraščiuose, tačiau dažnos dejonės apie nuolatinės tarpusavio kovas yra perdėtos. Išskyrus čekagiškes kovas, kitur tokios įtemptos neapykantos lietuviui lietuviui nėra. Tiesa, vienur kitur pasitaiko asmeninių ir grupinių susidūrimų, nemalonių ginčų, bet jie tėra sporadiniai, daugiausia laikinio pobūdžio. Iš Pasaulio Lietuvių Dienų Toronte buvo matyti, kad masėse

Lietuvos sostinės, Vilniaus, širdis - katedra Gedimino aikštėje. Dabar ji sovietų išniekinta - paversta paveikslų galerija bei sale koncertams. (Vaizdas iš paukščio skrydžio)

LKB Kronika rusų kalba

Khronika Press leidykla New Yorke (505 8th Avenue, NY 10018) planuoja išleisti Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronikų rinkinį rusų kalba. Tomo Venclovos šiam rinkiniui parašytas įvadas išspausdintas Khronika Press leidžiamame žurnale "A Chronicle of Human Rights in the USSR" (Žmogaus Teisių TSRS-oje Kro-

nika, Nr. 30, 1978). Įvadas biagiši šiais žodžiais:

"LKB Kronika susilaukia vis naujų skaitytojų ir rėmėjų; nevisi jie yra katalikai ar lietuviai. Ir taip yra ne tik dėl to, kad Kronikos pranešimai aprėpia vis platesnį lauką. Kokie bebūtų asmenys privatus įsitikinimai, jam turėtų rūpėti visų tautų laisvė. Kai pažeidžiamos bet kurio žmogaus teisės, pažeidžiamos visų teisės. Toksai yra žmogaus teisių sąjūdžio pagrindinis principas". (ELTA)

vyrauja tarpusavė meilė, vienas kito respektavimas. Jei pagrindinis išėivijos tonas būtų neapykanta, Pasaulio Lietuvių Dienos būtų neįmanomos arba taptų didžiųjų kovų arena. Bet antra vertus, negalima sakyti, kad išėivija būtų angeliška. Ir čia pasitaiko gana aitrūs neapykantos net mažose lietuvių gyvenvietėse. Tai griauanti jėga. Ir ten, kur ji įsigali, sunaikina betkokią pozityvią visuomeninę veiklą. Dėlto svarbu, kad lietuvis lietuviui netaptų vilku, nes tada prasidėtų tautinis nykimas. Pagrindinė jungiamoji jėga yra tarpusavė meilė. Tai cementas, kuris laiko visą išėiviją tautinėje šeimoje. Kai nebus tos vidinės jungties, tai ir gražiausio pastato dalys iširs. Tautos ateitį laimėsime skleidžiami meilę tautinėje bendruomenėje bei parodydami, kad lietuvis lietuviui nėra vilkas. Pr. G.

Tėviškės Žiburiai

„Kryžių šalis” - nauja knyga apie Lietuvą

Šiomis dienomis Anglijoje pasirodė nauja knyga, „Land of Crosses” — Kryžių šalis. Jos autorius, anglikonų kunigas Michael Bourdeaux, vadovauja Religijos ir komunizmo studijų centrui Kestono kolegijoje, netoli Londono. Knygą išleido Augustine Press.

Begvildendama Lietuvos Katalikų Bažnyčios ir jos narių istoriją nuo 1940-ųjų iki 1977-ųjų metų, „Kryžių šalis” drauge aprėpia platų politinių bei kultūrinių įvykių lauką, susieja įvykius Lietuvoje su tarptautine raida. Užsienietis skaitytojas galės susidaryti iš jos gana išsamų to lemtingo laikmečio vaizdą.

Knyga prasideda 1940-ųjų metų invazijos ir pirmųjų okupacijos metų — autoriaus žodžiais, „per-

sekiojimo prieskonio” — aprašymu. Toliau aptariami pagrindiniai nacių Vokietijos ir Tarybų Sąjungos politikos tikslai, Stalino laikmetis, Chruščiovo antireliginė kampanija ir jos žlugimas, „kylanti įtampa” tarp 1966-ųjų ir 1975-ųjų metų. Ypatingas dėmesys skiriamas Lietuvos katalikų santykiams su Vatikanu, valdžios kovai prieš Bažnyčios hierarchiją, Kauno seminarijai ir tikėjimo gajumui lietuvių tautoje. Plačiai apžvelgiama krikščioniškoji savilaida, ypač Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronika: išstisus knygos skyrius pašvęstas KGB kovai prieš Kroniką. Tarp tautinis Lietuvos katalikų sąjūdžio pobūdis nagrinėjamas skyriuje apie Religiją, Nacionalizmą ir Žmogaus Teises, kurioje aprašoma lietuvių parama rytinių apeigų katalikams Ukrainoje ir vis glaudesni ryšiai su kitomis žmogaus teisių grupėmis Tarybų Sąjungoje. Knygą beskaitant, išryškėja katalikybės ir tautiškumo sąsaja Lietuvoje.

Kiekvienas „Kryžių šalies” skyrius papildomas rinktiniais istoriniais dokumentais. Tie devyniasdešimt devyni dokumentai — nuo 1940 metų spalio mėnesį išleistų slaptų instrukcijų dvasiškijos reikalų, iki Lietuvos Helsinkio grupės pareiškimo

Belgrado konferencijai 1977 metais — bus ypatingos vertės visiems, besidomintiems Lietuva ir Rytų Europa. Skyrius „Kova dėl jaunimo proto” susideda vien iš dokumentų — pasak autoriaus, „tie dokumentai taip iškalbiai aprašo jaunimą ir jo tikėjimą, kad mano paties žodžiai čia visi nereiškalingi”.

Su Michaelio Bourdeaux „Kryžių šalim” pradedama studijų serija apie katalikybę Rytų Europoje. Amerikietis profesorius Dennis Dunnas šiuo metu baigia rašyti knygą apie Kremliaus ir Vatikano santykius, nuo Stalino laikų, o profesorius Bohdan Bociurkiv, dėstantis Ottawos universitete, Kanadoje, yra įpusėjęs studiją apie Rytų apeigų katalikus Ukrainoje. Ši trilypi projekta globoja Religijos ir komunizmo studijų centras Kestono kolegijoje.

Įvade į savo knygą Michael Bourdeaux rašo, kad vienas jos pagrindinių tikslų yra suteikt galimybę prispaustiesiems atpasakoti savo bylą jų pačių žodžiais. Dėkodamas daugeliui asmenų už pagalbą, ruošiant šią knygą, jis rašo: „Pirmiausia aš turiu dėkoti lietuviams, kurių išskirtinės savybės — ištikimybė savo paveldėtai kultūrai ir pasišventimas savo įsitikinimams, nežiū-

rint ilgų dešimtmečių sistemingo persekiojimo — mane įkvėpė papasakoti jų tikėjimo istoriją. Ši knyga tapo įmanoma jų dėka, nes jie pasiryžo prabilti pasauliui, tikėdamiesi, kad visi, kuriems rūpi religijos laisvė, išklausys jų balso ir ims veikti”.

Savo įvadą į „Kryžių šalį” Michael Bourdeaux baigia šiais žodžiais: „Knygos trūkumai priklauso man, ir, kaip nekatalikas, aš labai nuolankiai pasirašau po knyga apie katalikišką tautą, kurią aš taip labai pamilau”.

St.

ŠYPSENOS

Pas fotografa

Moteris pas fotografa:

— Ar darote ir vaikų nuotraukas?

— Taip, ponija.

— Kiek kainuoja?

— Penki doleriai už dvylika.

— Gerai, aš ateisiu vėliau; dabar aš turiu tik vienuolika vaikų.

Tėvas ir sūnus

Mark Twain, pasakodamas apie savo jaunystę, pasakė: „Kai aš buvau 14 metų, mano tėvas buvo tikras neišmanėlis. Kai paaugau ir jau buvau 21 metų, labai nustebau, jog mano tėvas per 7 metus tiek daug išmoko”.

Kolchoze

Kolchozininkas grįžta iš lauko su kviečių varpų vainiku.

— Ar tai pagerbtuvių vainikas? — klausia jį kolchozo prižiūrėtojas.

— Ne, — atsako darbininkas. — tai visas šių metų mūsų derlius.

Pinigai

— Betgi, brole, tu turėtum įsisąmoninti, kad pinigai tai dar ne viskas.

— Taip. Aš tai suprantu. Bet tu pamėgink įtikinti mano žmoną, kad taip yra.

Vyšnios

Antanėlio motina, atėjusi į krautuvely, nusiskundė pardavėjui:

— Mano vaikas šįryt pas tamstą pirkė 5 svarus vyšnių, bet pasvėrusi radau tik keturis.

Krautuvininkas: Mano svarstyklės yra tikslios ir valdžios patikrintos. Grįžusi pabandykite pasverti savo vaiką.

Kalinys

Lankytojas: Kaip matau, esate vargšas žmogus. Nejaugi niekas iš šeimos neaplanke tavęs kalėjime?

Kalinys: Jie visi yra čia.

Parinko Pr. Alš.

Kun. Michael Bourdeaux prie Kestono Instituto Britanijoje. Iš čia jis seka religijos persekiojimą komunistų valdomuose Rytų Europos kraštuose, paruošia informacinius biuletenius ir išsiuntinėja spaudai. Šiam institutui jis vadovauja ir su bendradarbiais paruošia knygas anglų kalba. Pastaruoju metu parašė knygą apie sovietų pavergtą Lietuvą — „Land of Crosses”

LIETUVIAI PASAULYJE

Argentina

— Argentinos žinoma veikėja Eugenija Rudytė š.m sausio 13 sukūrė lietuvišką šeimos židinį su inž. Vladu Mažeika iš Venecuelos. Pasinaudodami povestuvine kelione jaunieji lankėsi Urugvajuje ir Brazilijoje.

— Kun. Juozo Šeškevičiaus vadovaujama lankėsi Argentinoje jaunimo ateitininkų grupė. Sausio 14 jie suvaicino SLA salėje 'Ilgesio pasaką'. Atvykusius svečius priėmė ir globojo ALOST taryba.

— Sausio 9 Buenos Aires mieste sulaukęs 82 metų amžiaus mirė širdies priepuoliu Lietuvių Centro ilgametis veikėjas Juozas Rudaitis. Buvo gimęs Kaune ir į Argentiną atvyko prieš 50 metų.

— Berisso mieste esanti "Nemuno" draugija įsigijo Las Talas vietoje vasarvietę. Žemės sklypas turi 2 ha dydžio, turi dar trijų kambarių namą. Jau ruošiamas maudymosi baseinas.

— Taip pat Berisso mieste "Mindaugo" draugija baigė savo šalės perstatymo darbus. Šiais metais mindaugiečiai švęs Vasario 16 kartu su karaliaus Mindaugo pagerbimo švente vasario 17.

Urugvajus

— Urugvajaus lietuvių Žinios' rašo apie mūsų vaidintojų ateitinių pastatytą vaidinimą: "Veikalas yra rimtas ir sunkus. Tik susikaupusi, atydi publika gali tą veikalą pilnai suprasti ir juo pasiskonėti. Veikale vartojamos modernios priemonės — kalbėtojų choras, šviesos paveikslai, gravacija, šviesos efektai ir kitos". Kitoje vietoje apibūdina artistus: "Išskyrus "scenos seną vilką" agr. Aleks. Vikšnaitį, visi artistai yra jauni. "Kitoje vietoje: "Brazilijos liet. artistų kelionę į Urugvajų turime laikyti teigiamu reiškiniu. Šį kartą mūsų jaunesniojo amžiaus jaunimas, vyresnieji "Rintukai" susidraugavo su svečiais — gal todėl, kad daugumos svečių amžius buvo panašus. Net nekalbą lietuviškai, susikalbėdavo".

— Pasaulio Lietuvių Bendruomenė per T. Joną Sukacką SJ dovanojo Urugvajaus lietuviams puikią IBM rašomąją mašinėlę. Dabar jau lietuviškoji spauda turės geresnes priemones skleisti lietuvišką žodį. "Urugvajaus Žinios" šiais metais jau persirito 900-tąjį numerį.

A.D.P.

Italija

ZMOGAUS TEISIŲ DEKLARACIJOS trisdešimtmečio proga specialų raštą Jungtinėms Tautoms pasiuntė Lietuvos diplomatinės šefas Stasys Lozoraitis, primindamas visišką tų teisių paneigimą sovietų okupuotoje Lietuvoje. Okupacinėje santvarkoje Lietuva neturi minties, sąžinės, politinių įsitikinimų, spaudos laisvės. S. Lozoraitis reiškia viltį, kad ateityje Jungtinės Tautos sugebės priversti savo narius laikytis žmogaus teisių deklaracijos nuostatų ir atitaisyti tarptautinius nusikaltimus, kurių ryškus pavyzdys yra sovietinė Lietuvos okupacija.

Prancūzija

ILGĄ PASIKALBEJIMĄ SU TOMU VENCLOVA paskelbė Paryžiuje leidžiamas rusų savitrašis "Rus-skaja Mysl" ("Rusiškoji Mintis"). Pirmiausia T. Venclova supažindino redakcijos atstovą E. Tarnovskį su savo išvykimo užsienin aplinkybėmis, prie kurių daug prisidėjo rašytojų Josifo Brodskio, Česlovo Milašiaus, Arturo Millerio intervencija. Toliau jis išsamiai paliečia rezistencines lietuvių tradicijas, bandymą atstatyti nepriklausomybę Vokietijos ir Sovietų Sąjungos karo pradžioje. Ta nepriklausomybės mintis esanti gyva ir dabar — jos niekas neištrins iš lietuvių sąmonės. Vakaruose pasaulyje dar veikia nepriklausomos Lietuvos atstovybės, o lietuviai išeiviai, lyginant proporcinio mastu, yra stipresni už rusus išeivius. Nepriklausomybės mintį tėvynėje skleidžia gausūs pagrindiniai savilaidos leidiniai, savo skaičiumi pralenkiantys tokius leidinius kitose respublikose. Ir religiniai, ir tautiniai sąjūdžiai siekia to paties tikslo — valstybinės nepriklausomybės. Santykius su rusais drumsčia Maskvos įsakymu vykdoma Lietuvos rusifikacija, kuri betgi yra silpnesnė, negu Ukrainoje. Palaikomi glaudūs santykiai su demokratiniu Rusijos sąjūdžio atstovais. "Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronika" yra įdėjusi sveikinimus A. Sacharovui ir A. Solženicinui, o S. Kovaliovas už paramą lietuviams netgi buvo nuteistas Vilniuje, kur į teismo posėdžius bandė įeiti ir A. Sacharovas. T. Venclova tvirtai tiki, kad anksčiau ar vėliau Lietuva atgaus nepriklausomybę.

JA Valstybės

NAUJAS ŽURNALAS "South Boston Journal" pradėtas leisti Bostone jo pietinėje dalyje gyvenančių entuziastų grupelės. Žada pasirodyti triskart per metus, skatindamas kūrybines pietinio Bostono gyventojų pastangas, supažindindamas skaitytojus su šia miesto dalimi. Pirmame numeryje įdėta poeto S. Santvaro nuotrauka, šešių jo eilėraščių vertimai į anglų kalbą, apžvalginis M. J. Drungos straipsnis apie lietuvius. Ši lietuviškoji medžiaga buvo paruošta prieš trejetą metų, pradedant organizuoti žurnalą, kuriam tik dabar buvo sutelkta pakankamai lėšų.

Australija

VILNIAUS UNIVERSITETO 400 metų sukaktis Melburno Lietuvių Namuose bus paminėta gegužės 6 d. Iniciatyvos ėmėsi ALB Melburno apylinkės valdyba su pirm. A. Pocium. Šiame minėjime dalyvaus tik lietuviai. Programą sutiko paruošti A. Simkus ir J. Vaičiulytė. Antrojeje metų pusėje Vilniaus universiteto sukaktis bus paminėta Melburno universitete. Šį minėjimą Australijos Lietuvių Jaunimo Sąjungos vardu organizuoja A. Milvydas. Ilustruotą brošiūrą apie Vilniaus universitetą redaguoja A. Zubras. Finansinę paramą jai išleisti pažadėjo Australijos Lietuvių Fondas. Tikimasi, kad sukaktis taipgi bus paminėta Sydnėjaus ir Adelaidės lietuvių kolonijose.

Britanija

LONDONO LATVIŲ NAMUOSE baltietės moterys lapkričio 25-26 d.d. surengė sėkmingą kalėdinį bazarą, kurį atidarė britų labdaros veikėja Goodman, baltiečius gerai pažįstanti iš darbo UNRRA organizacijoje pokarinėje Vokietijoje. Rengėjų vardu bazaro dalyvius pasveikino M. Varkalienė. Tarp jų buvo ir Lietuvos atstovas V. Balickas su Latvijos atstovu Ozolinšu. Programą pajavairino latvių vaikų tautinių šokių grupė, lietuviai vaikai, vadovaujami P. Senkuvienės ir V. Jurienės. Bazaro pelnas bus panaudotas labdarai.

Vokietija

ZMOGAUS TEISIŲ DEMONSTRACIJOJE Bonnoje 1978 m. gruodžio 10 d. Tomas Venclova susipažino nedidele dalimi Vasario 16 gimnazijos mokinių, o su visais susitiko gruodžio 14 d., atvykęs į Romuvą. Savo pranešime svečias pabrėžė esąs Lietuvos Helsinkio grupės narys, ragino organizuoti pagalbą V. Petkui ir B. Gajauskui. T. Venclova taipgi palietė ir Vasario 16 gimnazijos mokinių dalyvavimą "Tėviškės" draugijos ekskursijose. Esą lankytis tėvynėje reikia, tačiau apsilankymas su "Tėviškės" draugijos pagalba yra blogiausias būdas. Ekskursantai turi neužmiršti, kad važiuoja į labai suvaržytą šalį. Patarė vengti pareiškimų "Gimtajam Kraštui", nes jie suredaguojami komunistų nuožiūra. Tokius iškraipytus pareiškimus ekskursantai turėtų grįžę atitaisyti. T. Venclova sakėsi labai norįs susitikti su 5 metų amžiaus dukrele, žmona ir motina, bet nesitikįs gauti leidimo, nes pilietybė iš jo esanti atimta. Užsiminė ir apie Lietuvos Rašytojų Draugijos pirm. V. Bubnį, kuris partizanais vadina banditais, nes kitaip rašyti apie juos neleidžiama. Dabartiniai rašytojai Lietuvoje negali rašyti to, ką galvoja ir jaučia.

Auka paremk lietuvišką spaudą nes ji palaiko mūsų tautinę gyvybę!

Popiežius JONAS-PAULIUS II su Kauno vyskupu pagalbininku L. POVILONIU. Pastarasis buvo priimtas popiežiaus 1978 m. Kiek vėliau vysk. L. Povilonis lankėsi ir pas Lenkijos kardinolą S. Wyszynskį, viešintį Romoje

NELIETUVIS LIETUVAI

E.B., italas salezietis, savo pedagoginei praktikai atlikti patekęs į Italijoje lietuvių saleziečių vedamą mokyklą pokario lietuvių tremtinių vaikams, susipažino su mūsų tautos dvasia ir taip pramoko lietuviškai, kad įstengė sustatyti šiuos, gilia Lietuvos meile virpančius, posmus. Taigi tekstas ir lieka nepalietas, tik atitaisytas šen ten pastebėtas nuklydimas nuo lietuvių kalbos sintaksės, bei viena kita svetimtaučiu kebli lietuviška galūnė ar ortografinė forma. (Red.)

O mano Lietuva brangi,
graži, maloni šalie!
Kur tavo dainos, kurių aidus girdėjau,
kur grakščių tavo sūnų tautiniai šokiai,
kur išskilmės, kur nesibaigiančios tos puotos?...
Ką aš dabar matau?
Tik ašaros, tik kraujas ir neapsakoma kančia...
Bet kai tu laiminga kryžtavai
aš tavęs, Lietuva, nepažinau,
aš lietuviu dar nebuvo, ne.

Lietuvis tremtinys tave iš tolo myli.
Ir aš, tėvyne, ir aš tave myliu.
Jis tavęs jieško sapnuose,
ir tave mato
gyvą,
gražią,
spindinčią po spindinčiu dangum —
kai basom kojytėm tave glostė
ir skynė gėles puokštėmis
ir žiedus bėrė kvepiančiam tavo ore...
As gi matau tave, o didvyrių žeme.

paplūdusią krauju,
skaudžių prisiminimų prislėgtą,
sukniubusią paūksmėj,
apleista,
vienišą...
Matau tave, kaip meilės šviesą,
prirakintą tamsiam neapykantos rūsy...

Bet tu — gyva!
Ir tu laimėsi!
Dabar tu merdi,
bet tu — gyva!
Gyva! Ir kelsies,
Ir šviesi kaip žvaigždė,
Brangi tėvyne Lietuva!
Tavo gėlių aš rankomis neskyniau —
aš skyniau jas tik savo širdimi;
aš nemačiau tavo vaikų
bebraidančių žydrinėse lankose,
su žaislais rankose,
kryžtaujančių,
laimingų —
drebančius aš juos mačiau,
sunkiai praeinančius svetimais keliais,
kruvinom kojom,
skausmo sukaustyta širdim.
Aš taip pamačiau, Lietuva, tavo vaikus,
ir taip aš juos pamilau.
Ir jų skausmais ėmiau dalintis.
Grakštūs tavo vaikai, Lietuva,
ir tvirti,
kaip tavo miškų ažuolai.
Šypsos jie dar;
šypsos, nors ir toli;
šypsos, didžiudamiesi tavimi!
Jie, tavo sūnūs, Lietuva,
jie pavergė man širdį...

Taip tavo sūnūs gal dar nejučia,
kad aš tave, Lietuva, myliu.
Vėliau jie tai pajus.
Vėliau, kai geležinė uždanga sugrius
ir vartai atsivers į tėviškės namus.
Ir džiaugsmo tuomet daugel bus.
Ir ašarų iš džiaugsmo...
Kiekvienas tekinas ten bėgs,
ir bėgdamas, rankas išskėtęs, šauks:
"Ana, sodyba mano.
Ana namelis, kuriam gimiau.."
Ir daugel, daugel kryžių kapuose...
O ant tų kryžių — daug vardų
pažįstamų,
brangių..
Ir ore skleisis smilkalų kvapai —
ausis kutens giesmių dainų aidai..
Ir pievos, lankos ir miškai aidės:
"Namo! Namo! Į brangiąją tėvyne"...

Aš irgi grįšiu,
Grįšiu ir aš ten,
iš kur niekuomet nebuvo išėjęs.
Ir liksiu, ausdamas ir aš gilius gilius prisiminimus.
Ir tyliai verksiu,
skaitydamas tavo kryžius...

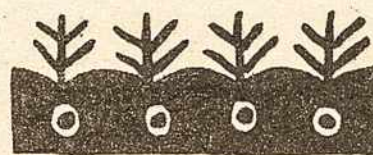
Tuomet ir tavo sūnūs, Lietuva, prieis,
ir klausis jie savęs:
"Kas jis pervienas?
Ko jis čia verkia,
atėjęs iš toli? ..."
O aš sušuksiu balsiai,
ir tvirtai:
"Lietuvis!
Ir aš, brole, ir aš lietuvis jau esu."
Ir liesim ašaras kartu.

Ir savo lygiuose laukuos,
tarp ošiančių žalių miškų
išvysi vaikščiojantį naują svečią,
Taip, naują, svečią,
bet naują tavo sūni, Lietuva!

E.B.

B. Macutkevičius LIETUVOS LAISVĖS DVASIA

KULTŪRINĖJE VEIKLOJE

**KNYGĄ APIE BALTIJOS VALS-
TYBES** suredagavo du profesoriai —
V. S. Vardys ir R. I. Misiūnas. Ji va-
dinasi "The Baltic States in Peace
and War, 1917-1945". Išleista 1978
m. Gaunama šiuo adresu: Pennsylv-
ania State Press, University Park,
State College, Pa., USA. Kaina —
\$12.50. Tai kolektyvinis leidinys, ku-
riame dalyvauja autoriai iš JAV, V.
Vokietijos, Anglijos ir Izraelio.

VILNIAUS JAUNIMO TEATRAS
savo repertuarą papildė poetui kun
A. Vienažindžiui skirtu R. Granaus-
ko spektakliu "Rožės pražydėjimas
tamsoje". Su šiuo spektakliu reži-
sūroje debiutavo veikalo autorius R.
Granauskas jaunoji dail. N. Livon-
taitė, jaunasis kompoz. A. Martinai-
tis

VILNIAUS "LĖLĖS" TEATRAS
visą savaitę gastroliaavo Alytuje su
R. Moskovos pjese "Vejuosi žirgus",
kuria yra pastatęs Maskvos A. Luna-
čiarskio vardo teatrinio meno institu-
to diplomantas R. Vikšraitis.

**SOFIJOS LEIDYKLA "NAROD-
NA KULTURA"**, pradėdama "Rink-
tinių romanų bibliotekos" seriją, pir-
mąją knygą pasirinko V. Bubnio
"Nesėtų rugių žydėjimą", bulgarų
kalbon išverstą I. Trojanskio.

A. PUŠKINO MUZEJUJE Vilniu-
je 180-tųjų gimimo metinių proga
buvo prisimintas poetas Adomas
Mickevičius. Jo eilėraščius skaitė
dramos aktorius Laimonas Noreika,
koncertinę programą atliko akloji
sol. Beatričė Grincevičiūtė

N. METŲ IŠVAKARĖSE Panevė-
žio dramos teatras žiurovus pakvie-
tė į Balio Sruogos "Pavasario gies-
mės" premjerą. Spektaklį režisavo
J. Miltinis, scenovaizdžius sukūrė
dail. K. Vaičiulis, muziką — kompoz.
V. Paltanavičius. Pagrindinius vaid-
menis paruošė aktoriai D. Banionis,
D. Melėnaitė, K. Vitkus

VYTAUTĖS ŽILINSKAITĖS hu-
moreską "Detektyviniai skaitymai"
paskelbė latvių savaitraštis "Litera-
tura un Maksla". Į latvių kalbą ją
vertė A. Sukovskis.

V. Kst.

Iš Keliauninkų DIENORASČIO

18 Dienų Kelionėje, 6.400 km. kelio.

Sausio 6. Gerai pailsėjome ir papietavome, nes jau keletas dienų, kaip valgėme pakely. Šiandien buvo pirmas mūsų pasirodymas. Buvo įdomu matyti draugus scenos rūbais, vienus staiga pasenusius, kitus pavirtusius karaliais ir karalaičiais. Prieš vaidinimą jauni artistai kiek nervinosi. Mat pirmas mūsų pasirodymas užsienyje. Bet išėjo gerai. Salė buvo pilna žmonių ir mums smarkiai ir ilgai plojo. Po vaidinimo "Ažuolynas" ir "Rintukai" mums parodė savo tautinius šokius. Šoka jie puikiai. Mums labai patiko jų pasirodymas. Po to buvo vaišės, pasikalbėjimai, susipažinimai ir pasilinksminimas, kurs baigėsi vėlai. Mes susidraugavom su Urugvajaus jaunimu.

Sausio 7. Po piet visi dalyvavom Šv. Mišiose. Po mišių antrasis mūsų pasirodymas. Šį kartą parapijos salėje. (Vakar buvo Lietuvių Kultūros Draugijos klūbe).

Šiandien pasirodymas atrodė silpnesnis. Gal dėlto, kad pasikeitė scena ir kur buvo dešinė, dabar buvo kairė, o gal j artistus atsiliepė vakarykščiai šokiai. Abudu kartu "Rintukai" vaidinime pašoko reikalingą šokį ir padėjo vaidinti miną. Ačiū jiems užtai. Šventė baigėsi prie apkrautų stalų.

Sausio 8. Važiavom į Shangrilą pajūrį. Kartu važiavo nemaža Urugvajaus jaunimo. Maudėmės, vaikščiojom, žaidėm. Lietuvių parapijos vasarvietėje valgėm žuvies pietus. (Dar kartą įsitikinom, kad Dédé Juozas ištikimasis geras virėjas). Vieta labai graži. Taip mes praleidom dar vieną neužmirštamą dieną.

Sausio 9. Dauguma važiavo į miestą ką nors pirkti. Nors kiekvienas važiavo atskirai, bet beveik visi susitikom miesto centre. Kas sunkiai atsitiktų São Paulyje. Pavakare nuo pilies kalno pažiūrėjom į miestą ir jūrą Montevideo, lyginant su São Paulo, turi labai daug medžių. Vakare kartu su urugvajiečiais vos vos išsipašėm iš Dédé Juozo važiuoti į žaidimų parką. Ten visi žaidė, kol pasibaigė pinigai. Taip visiems buvo linksma, kad buvo sunku surinkti grįžti atgal.

Sausio 10. Aplankėm Punta Del Este. Tai gražus modernišką ir sofistikuotą miestą pajūryje. Daug gražių miške ir darželiuose paskendusiu vasarnamių. Čia vasaroja daug argentiniečių. Buenos Aires gyventojams čia yra arčiau, negu Argentinos pajūriai, o gal ir pigiau. Pietavom po pajūrio pušimis. Drąsesnieji ėjo maudytis. Nežiūrint, kad diena buvo labai karšta, mums brazilokams vanduo atrodė šaltas, o be to buvo medūzų (agua viva), tai daug kas tik pasivaikščiojimu pasitenkino. Vakare susirinkom paskutiniam mūsų susirinkimui Urugvajuje – atsisveikinimui. Visi buvo nuliūdę. Žaidėme mūsų ateitininkiškuose subuvimuose žaidžiamus žaidimus "Dar, tiktai dar", "Žiūži", "Prūsai, Prūsai", "Grybs, grybs" ir kitus. Urugvajiečiai greit juos išmoko, kartu dainavo ir žaidė. Žaidžiant nuotaika pagerėjo. Sunku buvo skirtis. O mums rūpėjo rytojaus diena. Prieš išsiskirstant, Tėvas Giedrys visus pavaišino šaltais gėrimais ir užkandžiais. Ačiū jam už vaišes ir globą ir svetingumą. Ačiū taip pat visiems Urugvajaus lietuviams, ypač tiems, kas kuriuos buvom apsistoję.

Sausio 11. Kėlėme labai anksti – 3 val. ryto, kad anksti galėtume išvažiuoti. Sunku buvo atsisveikinti su susirinkusiais naujais draugais. Jautėme, kad nemokame gerai padėkoti.

Po keletos valandų kelionės, pervažiuom į Argentiją. Sunku buvo įsivaizduoti, kad tai bus pats sunkiausias mūsų kelionės gabalas.

Įvažiuom į labai blogą kelią. Automobilių stiklus uždengėm čia pat nupirktais tinklais, kad nuo kelio belekių akmenys jų neišmuštų. Kelias išvestas per pelkę. Kadaisė buvęs asfaltuotas, dabar telikę tik duobės. Daugelyje vietų taisomas, bet dar nebaigtas. Gyventojų beveik nėra pakelėse. Gazolino stočių maža. Karštis virš 40 laipsnių celsijaus. Dulkių debesys. Susprogo padanga. Taip nesinorėjo išeiti iš mašinos į tą didelį karštį. Nuo nuolatinių duobių pradėjo kristi viršum mašinos pritaisyta bagažinė. Po 18 val. kelionės, purvini, ištroškę ir pavargę pasiekėm Buenos Aires.

Parapijoje jau mūs laukė visas būrys lietuvių. Po poros valandų visi jau miegojom svetinguose lietuviškuose namuose, minkštose lovoje.

Sausio 12. Tvarkėm sceną, darėm repeticiją ir dalinomės naujais įspūdziais.

Sausio 13. Lankėm žymesnes miesto vietas ir pavaikščiojom La Platos upės pakrante.

Sausio 14. Mūsų vaidinimas buvo 8 val. vakaro. Nežiūrint tekniškų kliūčių (sugedo muziką perduodantis aparatas), vaidinimas išėjo labai gerai. Po kiekvieno veiksmo publika negailėjo katučių. Po vaidinimo buvo priėmimas prie vaišių stalo.

Jautėme, kad argentiniečiai mus priėmė labai nuoširdžiai. Lauksim jų atvažiuojant į São Paulį, ir stengsimės atsilyginti tuo pačiu.

Sausio 15. Susitaisę pagedusią mašiną, leidžiamės į kelionę atgal. Pirmą dieną pasiekėm Rosario miestą. Sustojom lietuviškoje parapijoje. Tėvas Švedas mus mielai priėmė, net vyno užfundijo. Tos parapijos kleboną kun. Margį buvom sutikę Buenos Aires. Šventėm Alekso Remenčiaus gimtadienį su tradiciniu pyragu. Pyragą nelengva buvo surasti ir nupirkti, nes Argentinoje kepyklos pirmadieniais nedirba. Naktį mažai miegojom. Ramybės nedavė uodai.

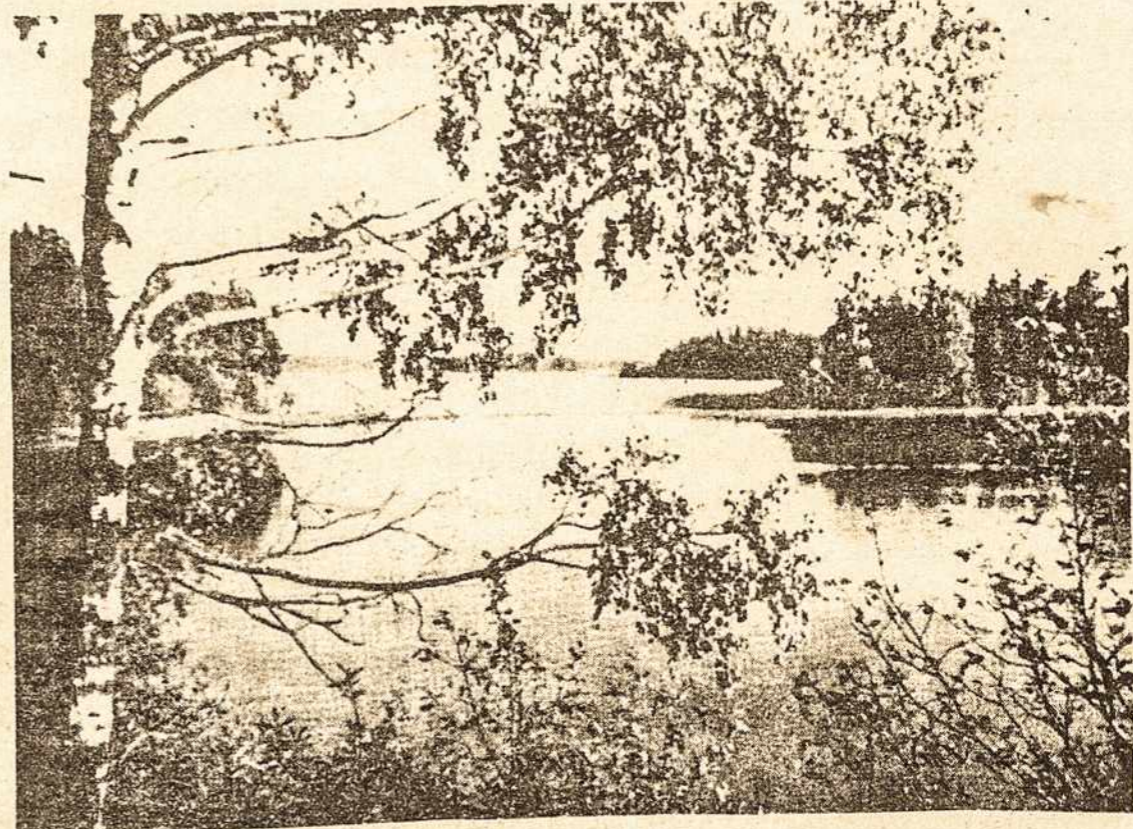
Rozarijus yra vienas iš gražiausių Argentinos miestų. Jis turi gražų ir labai didelį parką. Gaila, mes jį tik pravažiavom.

Sausio 16 diena. Mūsų kelias eina per lygumas. Mes važiujam pilnu greičiu tolyn. Tiek Argentinoje, tiek Urugvajuje keliuose daug mažiau mašinų. Retai kada tenka ką nors pralenkti ar sutikti. Be to čia niekas nepaiso greičio ribos. Retkarčiais ir mes laikomės šio papročio. Pakelėse matome didelius laukus apsėtus saulėgrąžomis. Siūbuoja sailėgrąžos lyg geltona marių banga. Sustojome tik vandens ir gazolino pasiimti. Pietaujame po gražiais medžiais. Pro mus pravažiuoja malkom kūrenamas traukinys "Maria Fumaça".

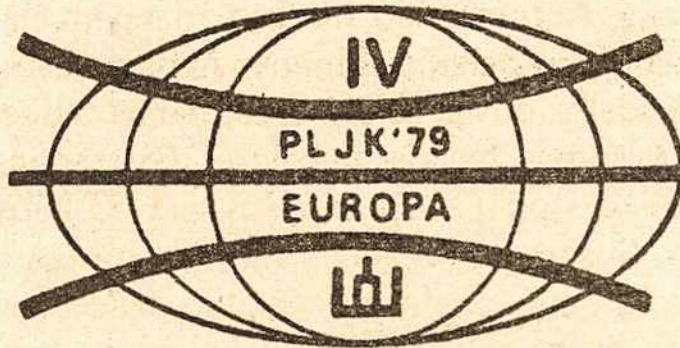
Tik devintą valandą vakaro pasiekėm Resistencijos miestą. Čia visa eilė miestų turi vardus iš karo su Paragvajum. Resistencija – Pasipriešinimas, Reconquista – Atsiėmimas atgal. Tada Brazilijoje, Argentina ir Urugvajus kariavo prieš Paragvajų.

Pasiekę Resistenciją, nakvynę gavom tėvų Saleziečių mokykloje. Visi buvo gerokai pavargę. Nusimaukę, visai nuleipo. Keletas nė vakarienės nelaukę, nuėjo miegoti.

Sausio 17. Šiandien turime pasiekti Paragvajų. Diena karšta. Mes kartas nuo karto sustojam atsigerti. Pietų sustojom specialiai turis tams padarytam parke. Ar ne pirmą tokį pakeliui radome. Parke buvo prietaisai "assadui" kepti, o aplink vaikščiojo gražūs paršiukai. Gaila, mums "nepasisekė" nė vieno iš jų pagauti ir teko pasitenkinti kuklesniais pietumis.

Ir Lietuvoj yra gražių vaizdų!

IV PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO KONGRESAS

IV Weltkongreß der Litauischen Jugend
IV LITHUANIAN WORLD YOUTH CONGRESS

EUROPA 1979

IV PLJK INFORMACIJA

Į IV PLJK yra kviečiami visi pasaulio lietuviai, kurie, pagal amžių ir funkcijas, Kongreso metu skirstomi į tris kategorijas:

– **KONGRESO ATSTOVAI** – Tai asmenys tarp 18-35 m. amžiaus (paskiriuose kraštuose ribos gali būti kitokios), kurie yra išrinkti atstovauti savo kraštą IV PLJK. Jie dalyvauja: Kongreso stovykloje, Studijų Dienose ir visuose kituose renginiuose. Jie turės balsavimo teisę, spres jaunimo veiklos ateityje, išrinks naują PLJS valdybą ir parinks Penktojo kongreso laiką ir vietą.

– **KONGRESO DALYVIAI** – Tai asmenys tarp 16-35 m. amžiaus, kurie vyksta į IV PLJK pasiryžę aktyviai jame dalyvauti. Dalyviai registruojasi į Kongreso stovyklą, atidarymo, uždarymo įvykiuose.

– **KONGRESO SVEČIAI** – Tai asmenys nuo 16 m. amžiaus, kurie vyksta į Europą IV PLJK proga ir dalyvauja Kongreso atidaryme ir uždaryme.

– **SVARBI PASTABA** – Visi Kongreso dalyviai bei svečiai, jaunesni kaip 18 m. amžiaus, turi turėti su savimi sąrašą iš tėvų, kuriame nurodoma, kad jaunuolis keliauja su tėvų žinia. Patariama raštą turėti lietuvių ir gyvenamo krašto kalbomis. Raštas parodomas, registruojantis Kongresui.

KONGRESO REGISTRACIJA

– **KAS TURI REGISTRUOTIS?** Visi pasaulio lietuviai, vyksta į IV PLJK, yra kviečiami registruotis. Registracija yra privaloma Kongreso dalyviams bei atstovams.

– **KADA REGISTRUOJAMASI?** Nuo Vasario mėnesio pradžios iki Vasario 16 d.

– **KIEK REGISTRACIJA KAINUOS?** Registracijos mokestis bus 5 JAV doleriai. Šalia registracijos mokesčio, reikės atlikti ir kitus įmokėjimus (stovyklai, ekskursijoms ir pan.) Apie tai smulkiai bus surašyta anketose.

– **KUR REGISTRUOJAMASI?** Pas Arnaldą Zizą, R. das Heras, 1126, V. Zelinoj.

IV PLJK KAINORAŠTIS

Surašyta kaina JAV doleriais:

- **REGISTRACIJA** – (Visiems privalomas mokestis) – 5 dol.
- **ATIDARYMAS** – Liepos 11 d. – Kongreso stovykloje Anglijoje – nemokamai.
- **STOVYKLA** – Liepos 11-18 d. Anglijoje. Į kainą įskaitoma transportas iš aerodromo į stovyklą, stovyklautojų kelionė į Kongreso įvykius Londone (koncertą, balių ir Šv. Mišias) – 175 dol.
- **KONCERTAS** – Liepos 14 d. Londone – 5 dol.
- **BALIUS SU ŠOKIAIS** – Liepos 14 d. Londone – 5 dol.
- **KELIONĖ IŠ LONDONO Į EUROPOS ŽEMYNĄ** – Liepos 18 d. – 50 dol.
- **STUDIJŲ DIENOS** – Kongreso atstovams Liepos 19-27 d. Altenberge, Vakarų Vokietijoje – 156 dol.
- **EUROPOS LIETUVIŲ STUDIJŲ SAVAITĖ** – Liepos 20-27 d. Kongreso dalyviams ir svečiams – Belgijoje 175 dol.
- **EKSKURSIJOS PO EUROPA** – Liepos 19-27 d. Kongreso dalyviams ir svečiams – 210 arba 300 dol.
- **ATSTOVŲ KELIONĖ IŠ ALTENBERGO Į KOENIGSTEINĄ** – 14 dol.
- **NAKVYNĖ IR MAISTAS KOENIGSTEINE** – Liepos 27-29 d. Kongreso atstovams ir dalyviams – 58 dol.

- **JAUNŲ KŪRĖJŲ VAKARAS** – Liepos 27 d. Koenigsteine – 5 dol.
- **KONCERTAS** – Liepos 28 d. Frankfurte – 8 dol.
- **ŠOKIAI** – Liepos 28 d. Frankfurte – 10 dol.
- **KELIONĖ IŠ KOENIGSTEINO Į FRANKFURTĄ** – 3 dol.
- **POKONGRESINĖS EKSKURSIJOS PO EUROPA** – nuo Liepos 30 d. 280 arba 300 dol.

Sandra Saldytė

AR NORITE DALYVAUTI JAUNIMO KONGRESO STUDIJŲ DIENOSE?

Ketvirtasis Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongresas vyksta šią vasarą Europoje. Nuo liepos 19-27 dienos, Altenberge (netoli Bonnos) vyksta Kongreso Studijų Dienos. Jose praeityje teisę dalyvauti turėjo rinkti jaunimo atstovai iš 12 kraštų. Tokių atstovų iš viso yra 120. Šį kartą parinkta didesnė patalpa su tikslu įgalinti didesnį skaičių jaunimo dalyvauti Studijų Dienose. Nerinktieji Studijų Dienai dalyviai skaitytusi Stebėtojais ir dalyvautų visoje Studijų Dienų programoje. Vienintelis skirtumas, kad jie neturėtų balso atstovų suvažiavimo sesijose. Stebėtojai taipogi užsimoka patys už Studijų Dienas – viso apie \$ 160 US.

Stebėtojus nutarta šį kartą turėti Studijų Dienose tam, kad būtų proga jaunimui, norinčiam dalyvauti rimčiausioje Kongreso dalyje, prie jos prisidėti. Tokiu būdu šiek tiek "atidaromos" studijų dienos. Šioje Kongreso dalyje daromi svarbiausi nutarimai, kurie nulems 4-5 metų jaunimo sąjungos veiklą ir išrinks naują PLJS valdybą bei nutars kur ir kada bus sekantis PL Jaunimo Kongresas.

Norintys tapti stebėtojais turi būti jaunimas tarpe 18-35 m. amžiaus; turi dalyvauti pilnoje Studijų Dienų programoje ir laikytis jos taisyklių. Stebėtojai prašomi registruotis jau dabar pas PLJS Valdybą: 255 Glenlake Ave. Apt. 2104, Toronto, Ont. Canada M6P 1G2. Registruotis iki gegužės mėnesio 1 d. Būtų naudinga, kad norintis tapti stebėtoju prie savo laiško pristatytų kartu savo krašto LJS rekomendaciją. Taip pat prašomas pareikšti, kaip galėtų prisidėti prie studijų dienų. PLJS Valdyba visiems pareiškusiems prašymus tapti stebėtojais praneš iki gegužės mėnesio galo ar yra vietos Studijų Dienose. Aišku, bus pranešta daug anksčiau, jei vietos anksčiau užsipildys.

Stebėtojai turėtų ruoštis dalyvauti Studijų Dienose kartu su savo krašto išrinktais atstovais, dalyvaujant jų posėdžiuose bei suvažiavimuose, kurie turėtų vykti kiekviename krašte prieš kongresą. Stebėtojai taip pat registruojasi per savo krašto registracijos komisiją kaip atstovai (ant atstovo blankų) įrodžius registracijos komisijai, kad jau garantuotai turi vietą Studijų Dienose.

PLJS Valdyba

Literatūra · Dailė · Mokslo

Juozas Griškamauskas

TO LIMIEJI KVA DRA TAI

TARYBINĖS STATYBOS "KALVĖJE"

Prieš Naujus metus, 1945-uosius, pradėjo šaukti mūsų vyrus į kariuomenę. Seniūnas visiems vyrukams, gimusiems 1926 metais, nešiojo šaukimus. Buvo nurodytas laikas, kada turi prisistatyti į komisiją Salantuose.

Gavę šaukimą, ne visi nuėjo. Vieni ėmė slapstytis, kiti išbėgo į miškus ir vėliau prisijungė prie ginkluotų lietuvių, kurie jau tenai buvo susibūrę "vanagų" vardu dar vokiečiams Žemaitijoje besant, kai frontas ilgesniam laikui buvo sustojęs 1944 m. rugpjūčio mėn.

Kiti slapstėsi namuose ar apylinkėse. Bet buvo pavojinga, nes enkavedistai, nujausdami, kad lietuviai vengia stoti į kariuomenę, atėdavo ir išsivedavo iš namų, o paskui, kaip juokui, atneša į namus šaukimą.

Jurevičiuko visi gyvom ašarom raudojom, kai jis žuvo nuo enkavedisto kulkos ties Platelių ežeru, nespėjęs pabėgti. Šis, stipraus sudėjimo, sveikas, kaip ridikas vyras, manė išvengsiąs kariuomenės. Slapstėsi. B erniukas buvo kartu su mumis augęs.

Naujokus iš Salantų vežė į Rusiją tolimesniam apmokymui. Visa laimė, mūsų šitas šaukimas dar nepalietė. Dédé gavo baltą bilietą, kad jau per senas.

– Matai, tėve, kadaise, prie baltojo caro, duodavo geltoną bilietą, kai netikdavo kariuomenėn, o raudonasis caras dalija baltus, – juokavo dėdienė. Ir visi labai džiaugėmės, kad vėl pasiliekame krūvoje.

Bet netrukus ir mane pašaukė. Dėdienė tuojau puolėsi į ašaras. Išėsiu į kariuomenę, tai jau ji manęs bus netekusi, o jei neisiu, vėl nelaimė. Čia tie enkavedistai slankios ir juos tampys, ir tada jau jiems visiems ne gyvenimas. Nutariau, kad eisiu. Pagaliau, visi pripažino, kad kitaip neišeina.

Išvykau į Salantus, ir grįžau paskirtas į tarybinę artileriją.

– Ką – pasakė komisijoje, – vyras prie jėgos. Eisi artilerijon, ten reikia raumenų, molodec, – tik paplojo per petį komandyrus, atseit, džiaugėsi, kad tinku.

Po to paleido namo ligi atskiro kvietimo apmokymui. Nepraėjo nė padoraus laiko. Balandžio pirmomis dienomis jau pašaukė į Kretingą.

Iš to apmokymo parėjau, jau karui su Japonija pasibaigus, apie rugpjūčio vidurį. Pasakė, kad savo pareigą atlikome pavyzdinčiai, ir dabar turime laukti, kada gausime šaukimą būtinai tarnybai. O, kad padarė tą dieną Kretingoje kariuomenės parada! Kaip gi – Japonija kapituliavo. Ne vienas girtas kareivis paskui svirduliuoja gatvėmis ir garsiai didžiuojasi. Tokia švėntė! Japonija ne kasdien kapituliuoja. Mat, kaip tarybinis karys įveikė tą geltonąjį priešą, nieko nepadarė Amerika ir anglas, o jie tik pakilę ir nėra japono!

Tada visiškai nieko nežinojome apie atomines bombas, kurias Amerika numetė ant Japonijos dviejų miestų ir šitaip ją privertė pasiduoti.

Rusai vaikščiojo galvas pakėlę, ir kai jie skelbia: "Tai bent jėga, kas gali atsispirti, žmonės, nežinodami tiesos, ir galvoja, kad sovietams tikrai sekasi. Ir, nors mūsų šie matė, kad rusų kareiviai niekam tikę, bet matė ir tai, kaip nuo jų bėgo vokiečiai su savo tankais ir visais motorais, o dabar, štai, japonas kapituliavo. Ir todėl liūdna darėsi, kad jau nebėr jėgos, kuri prieš juos atsisuktų ir iš krašto išvartytų.

Grįžau namo. Čia viskas po senovei, tik namiškių dalies nematyti; tai ir klausiu dėdiene:

– Kur dédé, puseserė?

O ji man pasakoja, kaip visus stipresnius kaimo žmones išvarė darbams.

PRASISALINAME IS NAMŲ

Netrukus kaimuose prasidėjo raginimai, kad ūkininkai, ypač mažžemiai, keltųsi į Klaipėdos kraštą. Tenai, mat, buvo daug evakuotų ūkininkų, daugelis pabėgo, ir ištisi plotai buvo palikę be gyvybės.

Rusai panorą juos apgyvendinti. Už tat tuojau paskelbė lietuvių valstiečių įkurdinimą tenai.

Pradžioje atsirado karštuolių. Namuose žemės ne kiek teturėję, visą laiką šviesesnio gyvenimo nematę ir geresnio karnio pasiilgę, žmonės pasinešė, ypač, kad dar valdžia pažadėjo duoti po arklių, karvę ir kt. smulkaus inventoriaus. Bet greit žinios pasiekė kraštą apie tai, kaip tenai dauguma nusvilo. nosis.

Vienam, nuvykus ten su visa manta, jau pirmąjį vakarą, užkūrus krosnij, viskas išlėkė į orą. Matyt, tenai tyčia buvo vokiečių sprogtamosios medžiagos palikta, ir naujakuriai iškart to nepastebėjo.

Kitiems vėl visokių sprogimų prie tvartų įvyko, gyvulius tenai vedant. Iš tų pirmų nelaimių sužinojo visi Didžiojoje Lietuvoje, jog nuvykusieji tenai nerado pyragų. Todėl dar mažiau besirašė, o netrukus ir visiškai nustojo.

– Ak, jūs fašistai! Jūs čia nieko nedirbate ir tenai nenorite vykti. Ar jūs valdžios pakeitimo laukiate? , + pradėjo valstiečius plūsti miestelių rusiškąjį tarnai.

Supratome, kad mes namuose negalime būti tiek daug žmonių. Tos žemės vos du hektarai, o žmonių net aštuoni. Vistiek turėsime ką išgalvoti, o kitaip nuo tų visų varinėjimų darbams negalėsime apsiginti.

Išsiregistruojame iš namų trejetas. Bet ir tai pasiekiamo tik per vargus. Valdžia pranešė, jog visi turi pasilikti ūkyje, negalima nuo žemės atsitraukti. Tai šiaip taip, papirkę valstiečiaus pareigūnus, gauname leidimą išsiregistruoti.

Senius su jaunesniaisiais paliekame namuose. Puseserė su pusbroliu įsitaiso durpyne, netoliese, o aš net nespėjau iš namų išvykti, kai gavau šaukimą kariuomenėn.

Buvo liepos mėnesio rytas, kai seniūnas, kuone atsiputojęs, atbėgo, šaukimu nešinas. Laužiau galvą: bėgti kur, ir leisti, kad namus draskytų čia, tame jų dviejų hektarų ūkyje, ar eiti į kariuomenę ir paklusniai save atiduoti pavergėjui?

O jau buvo tokių, kuriuos išvežė dėl to, ne tik juos pačius paėmę, bet ir jų tėvus, išnaikino ūkius. Galvoju ir šiaip ir taip.

Nusprendžiau eiti. Pasiekęs Kretingą, staiga sužinau, kad čia suorganizuota žemės ūkio mokykla ir kad jon priima mokinius. Sako, priims ir tuos, kurie iš naujokų stos, nes tarybinei santvarkai reikią daug žemės ūkio specialistų.

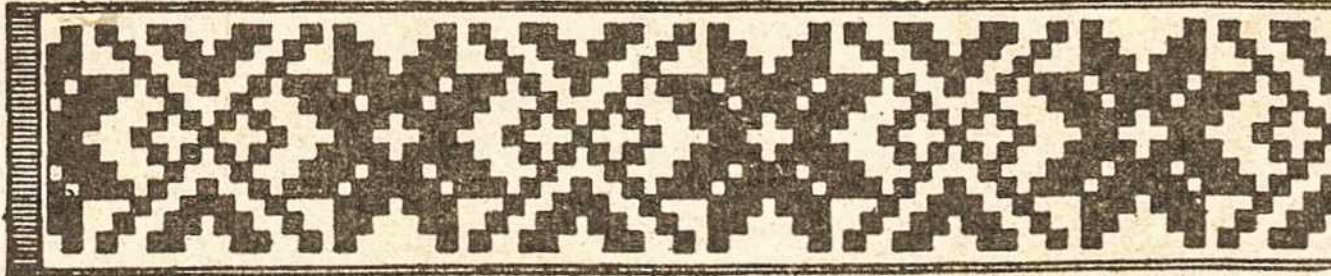
– Jeigu tai būtų teisybė, tai stačiai išsigelbėjimas, – kalbame tarp savęs naujokai, – ne tik neišveš iš Lietuvos, bet ir toj prakeiktoje raudonojoje armijoje nereikės vargti, kreivai prisiekti. Ir dar galima mokyti, vis jau šio to išmoksi.

Nutarėme pamėginti laimės ir nuėjome į mokyklą.

– Gerai. Mes jus galime priimti, – pasakė mokyklos direktorius mūsų aštuoniolikiukei. Aišku, mes jau prieš tai pasirodėme komisijoje.

Vėliau mums pranešė, kad mus atleidžia nuo kariuomenės. Taip ir nukrito ta sunkioji našta. Šitas laimėjimas buvo mums daug svarbesnis, negu Japonijos kritimas.

Ir dabar visas jėgas, visą savo pasiutimą, sudėjome į darbą mokykloje. Tik ir čia dar vargo turėjome nemažai. Visą rudenį enkavedistai, ypač turgaus dienomis, apsupdavo miestelį ir gaudė jaunuolius į kariuomenę. Todėl daugiausia ir sėdėjome mokykloje, nes čia jie nedrįso eiti. Bet iš mūsų trys vistiek pakliuvo. Buvo išėję miestelin, tai pateko ir niekaip negalėjo išsiaiškinti. Net ir kalbėti jiems neleido. Paėmė ir išvežė su kitais pagautaisiais. B.d.

ANELĖ DUBAUSKIENĖ

Petras Babickas

„... motina dar jauna, išsilavinusi moteris, kurios didžiausias troškimas yra perteikti čia jos gimusiems vaikams gerąsias lietuviškas tradicijas, neįžeidžiant ir vietinių papročių. ... Dubauskų namai dar neseniai buvo pilni, kaip avilys. ... juose buvo prisiglaudę DP. ... ir šių eilučių autorius. Dažnai tuos namus vadina „Mažoji Lietuva“. Tiesa, vietos juose neperdaugiausia, bet už tat vaišingumo ir svetingumo — erdvės nematuotos“. Skaitau tuos savo žodžius kelionės įspūdžių knygoje „Brazilija“, išspausdintoje 1951 metais, apie šviesios atminties Anelę Dubauskienę ir nesinori tikėti, kad jos jau nebėra mūsų tarpe. Dabar šiuose namuose, kuriuose viešėjo tiek daug lietuvių, pradedant prezidentu A. Smetona, keletu Lietuvos ministerių, aukštų Bažnyčios atstovų, ir iš užsienio atkeliavusių jaunuolių, dabar tylu... Prieškambary nuo sienų liūdnei žvelgia Vilniaus Aušros Vartų Dievo Motina, puikus dailininkės Stančikaitės-Abraitienės kūrinys, kuris stebino dešimtis tūkstančių ARTE SACRĀ LITUANA parodos lankytojų Eucharistinio Kongreso metu. ... Kitoje sienoje Lietuvos Vytis ir gūdrčioje girioje, tarp šimtamečių ąžuolų prie aukuro besimeldžiančios baltos skaisčios vaidilutės... Kitame kambary... po liūdnųjų beržų, prie išgriautos sodybos, vos žymus Partizano kapas ir šalia jo Šv. Tėvo Pauliaus VI palaiminimo raštas šiems namams ir šeimai. Šypsosi rožių ir ramunėlių puokštės, — darbščios šeiminkės rankų darbas, — tik nebematau to lietuviško židinio globėjos atlaidžios ir giedrios šypsenos, nebegirdžiu jos balso, kuris taip nuoširdžiai paguosdavo Tėvynės netekusių DP būrelį... Čia rasdavo prieglaudą ir pagūdą likimo nuskriausti. Čia visi jautės kaip pas giminę. Net svetimtaučiai, užklydę į šiuos namus, išeidavo sužavėti Anelės nuoširdumu ir lietuviškomis vaišėmis, kurias ji parengdavo iš savo vyro, buv. Lietuvos kariuomenės savanorio, kuklaus uždarbio baldų fabrike.

Anelės būde darniai jungė kuklumą, savigarbą ir artimo meilę, kurios taip pasigendame šiandien visur. Santūri savo asmeniškame gyvenime, ji visiškai pasikeisdavo kai reikalas lietuviško žmogaus skriaudą ar Lietuvos garbės įžeidimą. Pats girdėjau jos ginčą su rusais pareigūnais Sovietų pramonės parodoje: griežtus priekaištus dėl kreivo Lietuvos vaizdavimo, ar apie jos, su kitais lietuviams, vizitą „O Globo“ dienraščio redakciją protestuoti dėl rusų parlamentarų pretenzijų atstovauti Lietuvą.

Anelė mėgo literatūrą, buvo labai apsiskaičiusi; žavėjosi dainomis, visomis jėgomis paremdavo kiekvieną lietuvišką parengimą, skatino sūnų Edmundą ir pati kartą kalbėjo „A Voz da Lituânia“ programoje VERA CRUZ radijofone. Tačiau svarbiausias jos sie-

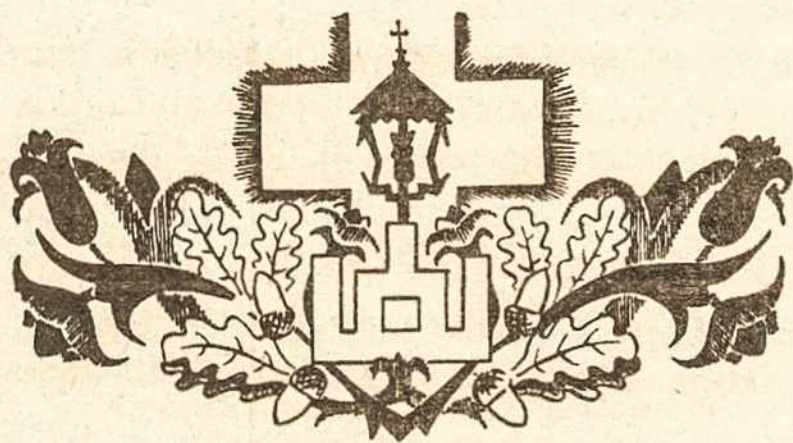
ANELE ir IGNAS DUBAUSKAI Rio de Janeiro mieste, su čikagiške anūke Zita, gimusia Brazilijoje

los bruožas buvo nuoširdumas, kuris žavėdavo visus ją pažįstančius ar iš tolimų kraštų atvykusius tautiečius. Tai patvirtina užuojautos pareiškimai ne tik iš JAV, Kanados, bet ir iš Lietuvos.

Anelė Dubauskienė gyveno kukliai ir didžiųjų medžiaginių turtų nepaliko. Didžiausias turtas ir gražiausias atpildas jos šviesiam atminimui lieka jos vaikai: Edmundas, Brazilijos kariuomenės atsargos leitenantas, dabar pramonininkas Rio de Janeiro, ir Ignas, dabar gyvenęs Chicagoje. Abu gražiai kalba ir jaučia lietuviškai. Jei ir toliau liks tokie, kokiais juos išauklėjo Anelė ir Ignas Dubauskai, tai tautinės savigarbos ir artimo meilės ugnelė neužges Rio de Janeiro lietuvių kolonijoje. „Mažosios Lietuvos“ židinio globėjos Anelės gyvenimas ir pasiaukojimas lieka kaip nenykstantis jos testamentas ateičiai.

Rio, 1979.I.13

ML redakcija ir skaitytojai nuoširdžiai dėkoja p. Petru Babickui už bendradarbiavimą laikraštyje - ir prašo neleisti tokiai lengvai ir lakiai plunksnai surūdyti. -

DOKUMENTAS PRIEŠ NUTAUTINIMĄ

Prieš 25 metus pop. Pijus XII paskelbė išeivių ir tremtinių gyvenimui labai reikšmingą konstituciją „Exul Familia“ — Išeivių šeima. Tai dokumentas, kuris paliudija Bažnyčios rūpestį skaudžia emigrantų padėtimi. Jame aiškiai

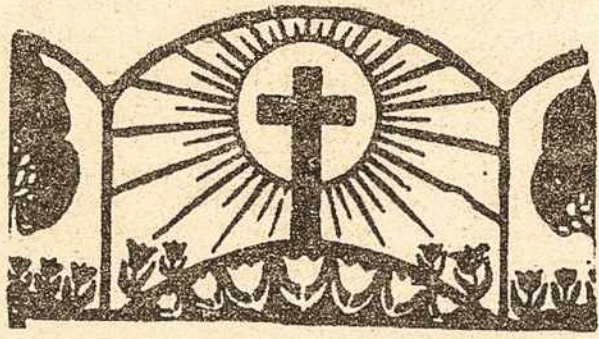
pabrėžiama kiekvieno žmogaus ir šeimos neliečiama įgimta teisė ir laisvė dėl darbo, šeimyninių ar kitų priežasčių išvykti iš savo krašto ir į jį vėl sugrįžti. Ši konstitucija nustato aiškias gaires emigrantų dvasinei globai, ypač atsižvelgiant į jų nepaprastą padėtį svetimame krašte ir iš jo kylančias problemas. Aiškiai pasisako prieš plačiai paplitusią teoriją, pagal kurią emigrantus priimanti valstybė turi būti tartum „suvirinimo katilas“, kuriame jie kuo greičiau susilietų su vietine visuomene ir tuo pačiu būtų įjungti į vietinės Bažnyčios struktūrą. Tam išvengti „Exul Familia“ numatė tautinių parapijų steigimą, kuriose emigrantai

galėtų garbinti Dievą savo tautine kalba ir pagal savo tradicijas. Šios konstitucijos dėka laikosi senai įkurtos ir naujai kuriamos lietuvių pa-

KAS UZGRŪDINO LENKIJOS TIKINČIUOSIUS

Nepaprastą ir nuostabų dvasinio gyvenimo suklestėjimas Lenkijoje nėra vieno žmogaus ar žmonių grupės darbo vaisius. Religinį atgimimą sukėlė visa Bažnyčia ir visa tauta, liudydama Kristaus Evangeliją ir saugodama bei ugdydama dvasines bei tautines vertybes. — pažymėjo Lenkijos primas kard. Višinskis.

MŪSŲ ŽINIOS

PIETUS

Sv. Juozapo Šventės proga.
Jaunimo Namuose Kovo 18
dieną 12 val. (tuoj po Sumos)
Kaina 50,00 kruzeirų.
Rengia Šv. Juozapo Bendruo-
menė.
Kviečiami visi lietuviai.
Pakvietimus prašome įsigyti iš
anksto.

UŽSIMOKĖJO UŽ ML:

ŠUKYS Algirdas	500 Cr.
GRABAUSKAS Aleksas	" "
DRAGŪNAS Clementino	" "
VENCEVIČIUS Zosė	" "
RAMOŠKA Elena	" "
PAŽĖRAITĖ Karolė	" "
(oro paštu)	550
DORELIS Vytautas	350 "
GAULIA Uršulė (už 1978)	300 "
SERBENTAITĖ Ochsen-	
dorf Ona	300 "
LISAUSKAS Alfonsas	250 "
GIRČIENĖ Teklė	" "
MAKUŠEVIČIUS Jonas	" "
ORANTAS Vincas	" "
JOTEIKA Angelė	" "
BANYS Vincas	" "
BAL I ADUONIS Jonas	" "
AUGUSTAITIS Antanas	" "
ŠILEIKIS Kazys	" "
MAKAREVIČIENĖ Mag-	
dalena	" "
SATKŪNAS Pranas	220
KLEIZIENĖ Monika	" "
VOJEVODZKIS Elena	210
BUTKUS Viktorija	" "
T. PUPINIS Vincas	" "
PILYPAVIČIUS Zosė	" "
TAMALIŪNAS Ona	" "
SUKAREVIČIUS Paulina	" "
PUMPUTIENĖ Anelė	" "
ŠERMUKŠNIENĖ Ona	" "
MASIENĖ Ona	" "
LIPAS Kazys	" "
GIMBUTIS Stasys	" "
ŽUKAS Marija	200
KUMPIS Gabrielė ir Stasys	" "
VIDMANTAS Elena	" "
SKORUPŠKIS Kazys	" "
POPINGIS Kazys (už 1978)	" "
PRANAIS Jonas	" "
NORBUTAS Petras	" "
VAIČIULIONIS Jurgis	230 "

MŪSŲ MIRUSIEJI

Išbuvęs 6 mėnesius S. Cristóvão
ligoninė, vasario 15 dieną pasimi-
rė **ANTANAS BARTKEVIČIUS**,
gyvenęs porą žingsnių nuo Šv. Ka-
zimiero klebonijos, rua Emboaçá-
va, 50, Pq. da Moóca, SP.

Gimęs Lietuvoj 8 rugpjūčio
1913 m., atvyko Brazilijon 1926
m. Paliėka žmoną Elvirą, sūnų
Aleksą ir dukterį Eugeniją. Palai-
dotas Quarta Parada kapinėse, ka-
me kun. S. Šileika, jau lankęs jį
ligoninė, atlaikė prie jo karsto
Šv. Mišias.

30-os dienos Mišios bus laiko-
mos Šv. Kazimiero parapijos kop-
lyčioje.

IEŠKOMA ŠEIMININKĖS

Šv. Kazimiero parapijos klebo-
nija ieško šeimininkės. Galima su-
sikalbėti telefonu nr. 273-0338.

Lietuviškai kalbanti

Vyrų - moterų - vaikų
gydytoja

DRA. HELGA HERING

médica

HOMENS - SENHORAS

CRINANÇAS

nuo 8 iki 12 val.

Av. Eulina, 99 - V. Sta.
Maria (skersgatvis ties nr.
2214, Av. Deputado Emi-
lio Carlos - B. do Limão)

nuo 14 iki 18 val.

Rua Quartim Barbosa, 6
(paskutinė stotis onibus
Vila Santista Bairro do
Limão)

Tel 265.7590

Kovo 4, sekmadienį,
ŠV. KAZIMIERAS,
ypatingas Lietuvos, jaunimo ir
šv. Kazimiero parapijos Globėjas.

ATLAIDAI

jo vardo parapijoje, Mookoje.

16 val.: - procesija su Šventojo relikvija ir paveikslu;

- iškilmingos Mišios;

- minėjimas su menine programa, pasirodant
įvairiems vienetais bei ansambliams

- vaišės: BUFETO forma

NB - Bairuose šią dieną liet. Mišių nebus.

- Visi kviečiami tinkamai ir pasiruošus priimti sakra-
mentus ir taip pelnyti Bažnyčios teikiamus ATLAI-
DUS.

J. BUTRIMAVIČIUS

ADVOCACIA

CIVIL - Inventário, Despejo, etc.

COMERCIAL - Falência, Concordata

Execução, Cobrança, etc.

TRIBUTÁRIA - Imposto de Renda, ICM, IPI

KALBAMA LIETUVIŠKAI

ESCRITÓRIOS:

Rua Barão de Iguape, 212 - 4º and. s/45 - Liberdade

Horário: Das 9:00 às 11:00 e das 14:00 às 18:00

Rua Campos Novos, 590 - Vila Zelina

Horário: Das 19:00 às 21:00

DR. ALEKSAS KALINAUSKAS

DR. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventário, Despejo, Desquite, Divórcio, Processo
Crime, Processo Trabalhista, etc.

Rua XV de Novembro, 244 - 4º and. conj. 9

Tel. 37-8958

FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS

Guarda chuvas de todos os tipos, para homens, senhoras e
crianças. Mini-sombrinhas, tipo italiano e alemão.

Vicente Vitor Banyas Ltda.

Inscr. Estadual: 104.519.617

C.R.C.80.882.909/001

R. Coelho Barradas, 104
V. Prudente

Fones:274.0677 - (Res.274.1886)
São Paulo

PRECISAM-SE

OFICINAS P/PALETÓS
PAGA-SE MUITO BEM.
R. SOLON, 377
B. RETIRO (SR. REMO)

MŪSŲ ŽINIOS

ML REDAKTORIUS LIGONINĖJ

Sekmadienį vakare kun. Pr. Gavėnas išvyko São Cristóvão ligoninėn pasiruošti vidurių operacijai, kuri įvyks trečiadienį ar ketvirtadienį. Daug parapičių ir kitų bičiulių jį palydi malda.

LANKĖSI ML REDAKCIJOJ

Lydimas p. J. Bagdžiaus, ML redakcijoj lankėsi inž. VLADAS MAŽEIKA, Karako apylinkės lietuvių Bendruomenės pirmininkas, Brazilijoj aplankė Lituaniką. Kaukają, Santos bei kitas vietas; sutiko nuo seniau pažįstamų ir padarė pažintį su daugeliu lietuvių; sekmadienį dalyvavo Vasario 16-tosios minėjime, o pirmadienį išskrido atgal į Venezuelą.

Domėjosi Brazilijos lietuvių veikimu, ir papasakojo apie lietuvių veikimą Venezueloj, ypač apie jaunimą.

Prieškalėdinių atostogų metu (apie dvi savaites) Karake veikė k a s d i e n ė lietuvių mokykla; kitu metu veikia tik šeštadieniais, prieš piet.

Jaunimas sąmoningai reiškiasi šventėse, minėjimuose, rengia stovyklą, turi tautinę šokių grupę; ypač dabar kruopščiai rengiasi PLJ Kongresui, kurin vyks keturi ar šeši atstovai. JS-gos pirmininkas dabar yra Aras Mažeika, gyvai pasireiškęs praėjusiam jaunimo kongrese.

Tarp kitų veiklos reiškinių pažymėtinas šitas: lietuviai su latviais nutarė pirkti didelį ūkį (apie 1.000 hektarų), kur būtų įkurtas abiejų kolonijų klubas, o iš pačios žemės apdirbimo ir jos produktų būtų remiamas ir palaikomas visas tautinis-kultūrinis veikimas.

Karaka – ir visos Venezuelos – lietuviams geriausi linkėjimai sėkmingai organizuotis ir veikti.

LIETUVIŲ R.K. ŠVENTO JUOZAPO BENDRUOMENĖS NARIŲ DĖMESIUI

Metinis Šv. Juozapo Bendruomenės narių susirinkimas įvyks šių metų kovo mėnesio 18 dieną, 15 val. Jaunimo Namuose

Programoje:

Praeitų metų darbo apžvalga
Kasos apyskaita
Einamieji reikalai.

Visi Bendruomenės nariai prašomi susirinkime dalyvauti.

Prie įėjimo bus galima susimokėti nario mokesčių

Kun. J. Šeškevičius
pirmininkas

ŽODYNAS PADUOTAS SPAUSTUVEI

Sausio 31 d. – šv. Jono Bosko šventėje, p. Alfonsas D. Petraitis baigė paruošti ir atidavė ML spaustuvui antrąją dalį LIETUVIŲ-PORTUGALŲ KALBŲ ŽODYNĄ

Pirmoji dalis, jo, Liucijos Jodelytės ir kitų bendradarbių buvo paruošta ir atspausdinta prieš keturis metus, jaunimo kongreso proga. Pirmoji dalis – LIETUVIŲ-PORTUGALŲ žodynas turėjo 50 puslapių gramatikos įvadą ir gale priedą apie lietuvių kalbos kilmę bei rinkinį labiausiai vartojamų lietuviškų išsireiškimų.

Antroji žodyno dalis, kuri jau baigiama spausdinti, papildys pirmąją dalį ir bus itin naudinga visiems, kurie mokinasi lietuvių kalbos.

JAUNIMO ŠVENTĖ

(Kartu ir Motinų pagerbimas) įvyks gegužės mėnesio 20 dieną. Ateitininkai kviečia jaunimą ir vyresnius šią dieną rezervuoti jaunimo šventei.

Šio ML numerio

**GARBĖS LEIDĖJA
P.ADELĖ GODLIAUSKIENĖ**

Jai gili padėka ir geriausi linkėjimai

ML administracija

PADĖKA

Korespondencinio lietuvių kalbos kurso darbuotojų vardu širdingai dėkoju ponui JONUI TATARŪNUI už dovanotas LIETUVOS ETNOGRAFIJOS plokšteles. Tai labai vertinga dovana, kuri tarnaus Lietuvių kalbos-kultūros etnografinių juostelių paruošimui.

Kun. Petras Rukšys

SUGRIŽO

Š. m. 20 d. laimingai sugrįžo iš ilgos kelionės po JAV, Kanadą ir Pietų Ameriką, kun. Petras URBAITIS.

Lietuvių Seime Kanadoje ir visur kitur jis užtarė Šv. Kazimiero Parapijos, Lietuviškos spaudos ir ypač "Mūsų Lietuvos" reikalus. Aplankė taip pat lietuvius saleziečius Venecueloje ir savo gimines Argentinoje.

LIETUVIŠKOS BIRBYNĖS

Kun. P. Rukšio rūpesčiu, iš Lietuvos buvo gauta trys lietuviškos birbynės: dvi augštosios kromatinės ir viena kontralto. Birbynės yra tipiškai lietuviškas liaudies instrumentas, kuris paskutiniaisiais dešimtmečiais buvo patobulintas ir diversifikuotas, taip kad galima sudaryti net gerą kvintetą. Iš Lietuvos dar turi ateiti tenorinė ir kontrabosinė birbynė kvintetui papildyti. Tikimasi jau šiemet pradėti pamokas ir galimai sudaryti net visą kvintetą.

PAIEŠKOJIMAS

Marija Valauskienė iš Vilniaus ieško brolio Pedro SKARBALIAUS iš Vilniaus. Prieš 20 metų jis gyveno Praça da Sé. Nuo to laiko sesuo nebeturi jo žinių.

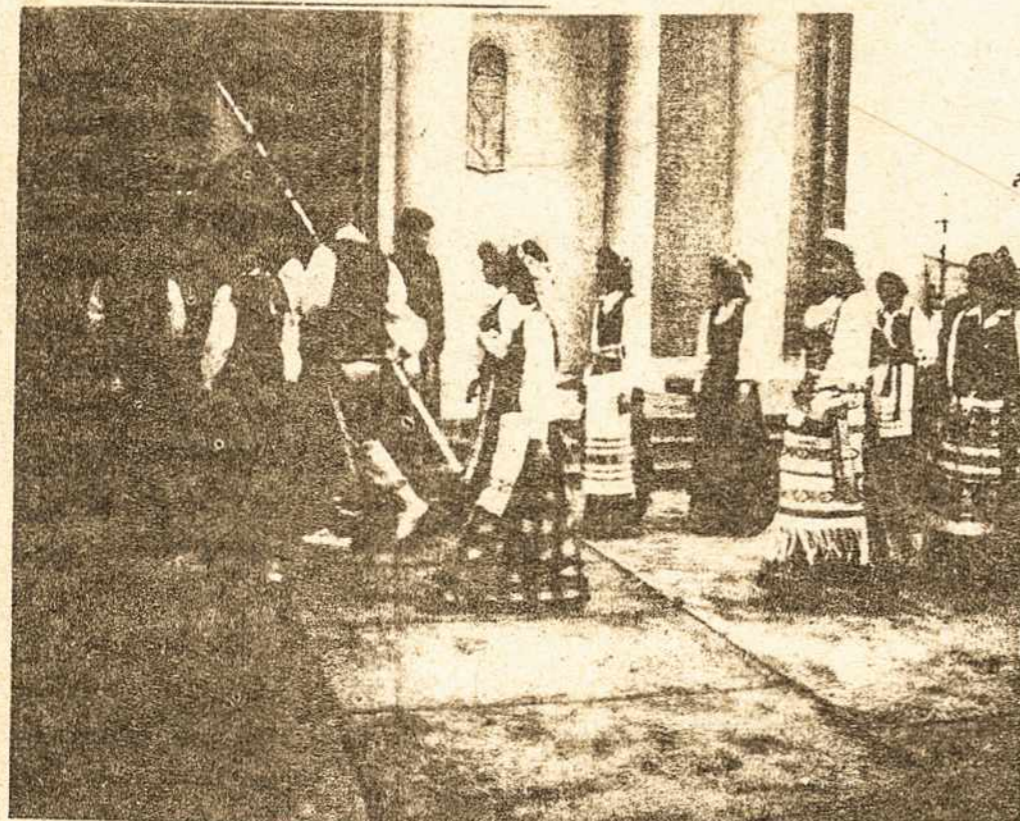
NAUJAS BIULETINIS

Pasaulio Lietuvių Katalikų Kunigų Vienybė (PLKKV) pradėjo leisti savo biuletinį "ŽINIARAŠTĮ". Redaktorius yra kun. Jonas Stąškus. Redakcijos adresas: 1414 Dundas St London, Ont. CANADA.

CURSO DO IDIOMA LITUANO POR CORRESPONDÊNCIA

Informações:

Caixa Postal 4421
01000 SÃO PAULO, SP.

TAUTOS ŠVENTĖS MINĖJIMAS:

Jaunimas įneša vėliavą pamandoms už Tėvynę V. Zelinos bažnyčion. Šventės aprašymas bus sekanciam ML-os numeryje.

SEMANÁRIO NOSSA LITUÂNIA

**MŪSŲ
LIETUVA**

Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.

Diretor responsável
VYTAUTAS BACEVIČIUS

Redige: Equipe Editorial
Administrador: Stanislao Šileika

METINĖ PRENUMERATA: 210 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 1.000 kr. Paskirto numerio kaina: 5,00 kr. Užuojaus ir sveikinimai nuo 100 kr. pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čekiuz rašyti: "Stanislao Šileika" vardu.

Straipsnius ir korespondenciją redakcija taisy, pertvarko savo nuožūra. Ne naudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kalbą ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis spausdinamas pirmadienį; vietinės žinios ir pranešimai 9-10 puslapiams redakcijai įteikti ne vėliau kaip iki sekmadienio vakaro.